

■ חתולים לא משתזפים

לאה גולדברג, סיפור על יאיר, איורים: אלונה פרנקל, ספריית פועלים

לפני שישים שנה כתבה לאה גולדברג סיפור קצר וחמוד מאוד – בחרוזים, כמוכן – ליאיר בן הארבע, בנה של חברתה הטובה מינה לנדאו, ומסרה לו אותו במתכונת של ספריכים ביתי. מאז שמר אותו ילד (שהפך בינתיים לעורך הדין יאיר לנדאו, הממונה על עזבונה של המשוררת) את האוצר היקר הזה, ועכשיו הוא מופיע כספר שיש בו בהחלט פוטנציאל של להיט לפעוטות, כי הוא עשוי מאותו שילוב של פשטות חמה וחן של חרוזים מוזיקליים, האופייני ללאה גולדברג. מעשה בילד ששמו יאיר ("ראש בהיר/ ועיניים כחולות/ שתי עיניים גדולות") שהולך לטייל בשמש עם חתולו הלבן "שעיר" ("כי יפה ושעיר/ חתולו של יאיר"). אגב, איי אפשר ללכת לטייל עם חתול. זה לא כלב. אבל מה זה חשוב? העיקר הוא שהילד הבהיר שלנו משתזף בשמש, כי זה מה שקורה לילדים בהירים שהולכים בשמש, ואילו החתול נשאר לבן כשהיה, כי הוא חתול, וחתולים לא משתזפים: "הביתה חוזר החתול/ לבן כלפני הטיול". לא חמוד? את הספרון מלווים ציוריה היפים אך המובהקים מדי של אלונה פרנקל, שהחשש היחיד הוא שיגרמו לטעות אופטית, וייראו כחלק מסדרת נפתלי שלה.